

מספרים בדישול = הארות אול"ם

סוף זמ"א (אין לשון) לו כפי תוס' צ"ל

נחת לי אע"ג דכתיב צ"ה וזכרך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נחתה לנו" (דברים כו) לא שיהא לו לחלק אלא לכל ישראל, ומהו על כרחך אין וידוי בלא תרעה דחני עלה צירושלמי" אף בוידוי ומכל מקום לא גרסינן ליה מדחני עלה צירושלמי מכלל דבמשנה ליהיה ח) : **ורכתוב** עליה פרוזבול. אבל אמטלטלין אין כותבין פרוזבול מפני שיכול לכלוחן והיא הלואה דלא שכיחא, ועלין נקוב אע"פ שיכול לכלוחן כותבין עליו פרוזבול דלא פלוג רבנן במקרקעי, והא דכותבין אפילו על קרקע כל שהוא פ"י **שב"ש** בהשולח (גיטין דף לו. ד"ה אלא) משום דאין אונאה לקרקעות והוי כאילו יש לו משכון בכל, ואין נראה, דנהי דאין להן אונאה, ביטול מקח ביתר מפלגא יש להן **אלא** הייע טעמא משום דגבי והדר גבי כמעשה דקטינא דאביי (כתובות דף נא:) דע"י כך ראוי לגבות כל חובו וכענין זה איכא סוף פרק כל הגט (גיטין דף נ:). גבי המלוה מעות את הכהן כו' הניח מלא מחט גובה מלא קורדוס : [ועי' חוס' גיטין לו. ד"ה אלא וחוספות קדושין כו: ד"ה ולכתוב] :

בחתה

- ① כדקדמא לתוס' דפ"ט ל"גין סגמא צ"ל"ה מט' מט' סארי וכוונת דברים הקטורים לקרקע כל שהוא ואם אין קרקע כל שהוא לא ייכים
 - ② בסוקים שבתולים או צל ביטובים
 - ③ ומאחר דלא כתיב בני (מצ"ט) צומרים דבני אמר וידוי מד"ט אין צורך לבדלות על קרקע
 - ④ וכמו שנאמר מקום דידוי מד"ט אינו תלוי בקדלות על קרקע
 - ⑤ תקצר ד"ה ולכתוב
- אמר אין כותבין פרוזבול אלא עליו
 • (אמר כותבין פרוזבול על אפילו כל שהוא)
 מקצת
 ה' פסגרים לרא דכותבין על קרקע כל שהוא (אמרו שכלאורכ סוף פחות מהחוב)